

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXX. Jesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Exeamus igitur ad cum extra castra, improperium ejus portantes. Hebr. 13. v. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXX.

Jesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium ejus portantes. Hebr. 13, v. 13.

Considera, quomodo Christus Dominus noster non sit mortuus intra civitatem Jerusalem, sed extra, in loco publico reorum supplicii destinato. *Jesus ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est.* quod quidem tribus ex causis dispositum. Primum pro majore solatio illorum, qui emolumentum carceris erant ex morte sua: sic quippe videbatur se non mori utilitati illorum privatæ, qui habitabant in illo quantumvis amplo murorum ambitu, sed publicæ totius generis humani; unde in antiqua lege præcipiebatur, ut víctima, cujus sanguis offerebatur ad terrens populi expiationem, non comburentur inter castra (uti quotidie cum in sacris consueverat, quorum sanguis offerebatur ad anias vel alterius singulorum sumptus expiationem) sed extra castra. Lev. 16. II. ad majorem terrorem illorum, quibus mors illa non erat profutura, quia non est dubium, Judicium, quod publicè exercetur, maximè si illud aliunde satis fuerit rigidum, multo majorem incutere terrorem, quàm privatam. quis autem major vigor judicii, quàm quo non vulgaris conditionis homo, non civis, non consul, non Rex terrenus, sed ipse

cæli Rector, quod cogitatu horrendum est, nudus trabalibus clavis patibulo confixus est; ob peccata, quibus maculatus nunquam fuit, sed solum apparuit. Hoc fuit tam ferale judicium, ut, si etiam executioni datum esset non dico in foro publico Jerosolymæ, sed in turri bene custoditâ, clausâque, meritò vel solâ famâ, etsi visum non esset, mundum debuisset reddere attonitum. Quid ergo faciat, dum non solum executioni datum est in foro publico, sed in monte, quò parebat accessus immenso populo, qui maris instar ad spectaculum undique confluebat? quid hinc reus quilibet concludat, nisi dirum supplicium de se sumendum ab Ira Divina? *si hec in viridi, in arido quid fiet?* III. Ad majorem confusionem ipsius Christi, qui hac ratione non solum pasci voluit, sed saturari approbriis. fortè non erat satis profusum mori inter muros Metropolis tam famosæ, qualis erat Jerusalem, tam populosa, tam frequentis, præsertim tempore Paschali; Erat sanè, sed Christo non erat satis. & ideo sicut in natiuitate Bethlehem anteposuit Jerosolymam, & in morte Jerosolymam præ Bethlehem elegit, ita inter partes ad Jerosolymam spectantes sibi peculiariter

riter servavit maximè ignobilem & infamem, servavit Calvarium, locum tibi vicinum, ad quem porta ducebat, quæ vel solâ nomenclatione suâ monstrabat, quàm vilis esset, quia stercoraria dicebatur. & per hanc ipsam portam vides exire Jesum inter duos latrones oneratum ponderoso crucis patibulo, ad sonitum non tam tympanorum & tubarum, quàm sibilorum, quibus illum ad lucem meridianam imensus populus comitabatur. Inunc, & satiari, quantum libet, illâ tuâ gloriâ humanâ, quam aded prentas.

2. Considera non ita facere voluisse Apostolum, qui dicebat: *Exeamus igitur ad eum extra castra, improprium ejus portantes.* Hæc est vera conclusio, colligenda ex facto Christi tam generoso, & non altera de procurandâ vanâ sui astimatione, sed quodnam illud improprium, de quo hoc loco loquebatur Apostolus? juxta litteram est nomen Christiani. Istud eotempore erat probrosum, quia significabat sectatorem Crucifixi, cujus paulo antè mors ignominiosa spectabatur in monte Calvaria, & nondum audiebatur triumphi. & ad hoc nomen magno animo portandum *extra castra* omnium humanorum respectuum, etiam per Tribunalia, per Synagogas, per Curias, per Regias, tunc hortabatur Apostolus Judæos conversos, ut qui dubitarent dimittere ceremonias legales magis receptas, ne se ostenderent adherere novo Legislatori neglecto. *Non erubescio Evangelium.* Rom. i. v. 16, ætate nostrâ hoc improprium

non uest amplius nomine quidem Christiani, sed Christiani vitz utque pauperis, pudici, patientis, misericordiam eam omnes audent aliquid *Deridetur iusti simplicitas.* Job. 40. & hoc tibi portandum est. *audere hic non dicere Apostolum: Est ad eum extra castra ignominiam portantes, sed improprium.* hanc difficillimum est, propriis auribus audire probra deridentium vendi modum, & illa non toleratum, sed & gloriæ sibi dicitur. hoc tamen parandus est animus, respondere velis prohis, que tui causa est pallus. Vide tam quale fuit improprium, quod cum Crucem bajulans tam munda diebat, qui perulante lingua stabant pro libito, & nemo tantum è tanto populo, qui ejus deserta auderet suscipere. hic eum tunc batur ut falsum Prophetam, iudæi pocritam, alius ut demoniacum, ut arrogantem, & ille tamen non destitit probum tam publicum, etsi possit modis etiam potius confunderet scelestos, & mundum vincere. Tu ergo quid agis, nondum ex eas *extra castra* lectuorum vilissimorum? Non quod te geras ut verum Christianum intra privatos parietes tui carnis domus tuæ, oportet exire in publicum *extra castra, extra castra.* & causâ te deriderent; rideant tamen Christo rideberis.

3. Considera non satis fructu stolo dixisse, *Exeamus extra*

improperium ejus portantes, sed adjun-
 gere ad eum. nam in hoc vis tota sola-
 im. Imaginare tibi, videri à te Domi-
 num exire rem portà Jerusalem eum
 tuo opprobrio, quod modò repræsen-
 tatus, tu quid ages, ut respondeas
 charitati? forte expectabis, dum
 exiret ex illis tuis castris, quibus in-
 dultus, quasi pòderet nominis, quod
 molitum tibi fuit, Christiani? in d-
 bone tuà obviam progredi oportet
 caritate (summa, lætitià maxima, in-
 super habita derisione qualibet. Quan-
 tum Apostolus aliud dicere noluit
 ad eum, ne sensum restringeret.
 Vide tamē ad eum, torum dicit: ad eum
 sequendum, ad eum sociandum, ad eum
 predicandum, ad eum confitendum, ad
 eum colendum, ad eum omnibus modis
 glorificandum. Dicit ad eum sequen-
 dum, prout faciunt, qui relicto seculo
 perfectam ejus sequelam profitentur
 per observantiam trium Consiliorum
 evangelicorum. Relictis omnibus se-
 culis sunt eum. Dicit ad eum sociandum,
 prout faciunt, qui in tali sequela eum
 propriis sectantur abnegando omnes
 illius cupiditates parvas æquè ac ma-
 gnas, paratissimi ad moriendum in
 cruce cum ipso. Eamus & nos & mo-
 riamur cum eo. Dicit ad eum predicand-
 um, prout faciunt, qui portant
 nomen ejus ad illos, qui id vel
 non cognoscunt, vel non curant,
 nec erubescunt ubique prædicare
 IESUM, & hunc Crucifixum.
 Judæi signa petunt, & Græci sapientiam
 querunt. Nos autem prædicamus Chri-
 stum Crucifixum, Judæis quidem scan-

dalum, Gentibus autem stultitiam. 2.
 Cor. 1. v. 21. Dicit ad eum confitendum,
 prout faciunt, qui hoc nomen JESU
 Crucifixi non solum sustinent in cathed-
 ris, sed etiam in tribunalibus, in car-
 ceribus, in patibulis, in crudelissimis
 tormentis. In defensionem Evangelii
 positus sum. Philipp. 1. v. 16. Dicit ad
 eum colendum, prout faciunt, qui de fi-
 delibus saltem honorant, prout exigit
 verus honor, dum singulari cum reve-
 rentià versantur in templis, sanctissima
 Sacramenta crebrò recipiunt, orant,
 psallunt, sacrificant, & ut æquum est,
 luminam habent Divini cultus æsti-
 mationem. Dicit ad eum denique glo-
 rificandum omni modo possibili, prout
 faciunt, qui nunquam ejus procuran-
 dâ gloriâ satiari possunt, etsi maxime
 studeant eam promovere in se ipsis,
 propagare in aliis, sive per vitam, sive
 per mortem, aliud non spectantes,
 quàm quod magis cedat in honorem
 Christi. In nullo confundar, sed in o-
 mni fiducia, sicut semper. Et nunc magni-
 ficabitur Christus in corpore meo, sive per
 vitam, sive per mortem. Phil. 1. v. 20.
 Jam verò certissimum est, in cunctis
 his casibus, quibus itur ad eum, eun-
 dum esse animo ad omnem contemp-
 tum preparato; secus fit nihil. ideo
 dicit Apostolus. Exeamus ad eum,
 at semper improperium ejus portantes,
 quia si exire velis ad eum sequendum,
 portandum erit improperium, quod
 accipies à proximis agnatis, qui te stul-
 tum dicent, si mundum deseras, dum
 amore hominum & arate flores, cum
 notabili familiaritæ tuæ detrimento. si
 velis

velis exire *ad eum sociandum*, portandum erit improprium, quod à conviventibus accidet, qui tibi dicent te plus aliis conari, cum minus valeas. si velis exire *ad eum predicandum*, portandum tibi erit improprium ab his, qui deridebunt tuum modum concionandi, ut minus elegantem, acutum, altum, aptum docere, teque deferent, ad audiendos alios, qui auribus potius quam cordi loquantur. si velis exire *ad eum consistendum*, portandum tibi erit improprium ab iis, qui te ridebunt, quod ineditis adire Indias cum censu virtutis tam exiguo, nec verearis tantum enavigare pelagus ad quaerendas lanceas Taicosamæ, dum sufferre nequis ictum muscæ te pungentis in cella. si velis exire *ad eum colendum*, portandum tibi erit improprium ab iis, qui si advertant te in templo adesse solito devotiorum, confiteri, sacram synaxin fumere, alios Religionis actus

exercere, dicent te hac arte perfructum tatem captare gloriam, quam contemni qui non possis per doctores naturæ. si velis exire *ad eum glorificandum*, quoad portes in omnibus, nusquam magis operari necesse est. nam portandum tibi erit omne genus improprium, cuiusmodi iis, qui modestissime loquuntur, audies te majore zelo quam pro te operari. Tunc ergo JESUM excepit exeuntem portam vilissimam Jerosolymitam specioso ornatum habentem coronam prætiis, & dicit tibi ipsi. *JESUS in seipso sanctificaret per suum sanguinem populum extra portam passus est. & ego in seipso intra septa me continebo? Numquid Exeamus igitur ad eum extra portam improprium ejus portantes, quomodo quando unquam necesse erit portare improprium ejus? vix pro ipso improprium portabis, quod equi improprio simile dici possit.*

XXXI.

Scio opera tua, quia neque frigidus es neque calidus, utinam frigidus esses aut calidus: sed quia tepidus es, & nec frigidus nec calidus incipiam te vomere ex ore meo. Apoc. 3. v. 15.

1. **C**onsidera tepiditatem ad eum invivam DEO illam esse haud dubie, quæ usurpatur in servitio Divino. hoc posito manifestum est, qui sint illi Tepidi, de quibus hic sermo est sensu maxime legitimo, qui sint calidi, qui frigidi. Frigidi sunt ad servitium Divinum, qui cum nunquam illustrati sint

ad cognoscenda bona in ipso ab ipso data, nec auditi sunt ad illud accedendum unquam accedere. Calidi qui hoc amplectuntur, huic invigilant uti par est, maximo fervore. Tepidi qui invigilant equidem, sed admodum remissè. Oportet ergo acriter obviare hoc loco (si velimus penetrare